

Escut dels Claramunt-Ribera 2

La Torre de Claramunt

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	La Torre Alta (Castell de La Torre de Claramunt C/del Castells/n 08789 La Torre de Claramunt)
Emplaçament	C/del Castells/n 08789 La Torre de Claramunt
Alçada:	363,3

Coordenades:

Latitud:	41.53396
Longitud:	1.65828
UTM Est (X):	388074
UTM Nord (Y):	4598903

Classificació

Número de fitxa	08286-213
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern
Segle	XVII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Accés	Restringit
Ús actual:	Ornamental
Titularitat	Privada
Titular:	8292032CF8989S

Fitxes associades:

[Castell de la Torre de Claramunt](#)

[Escut dels Claramunt 1](#)

[Escut dels Claramunt-Espuny 1](#)

[Escut dels Claramunt-Ribera 1](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dt., 13/08/2013 - 02:00

Descripció

Escut nobiliari encastat en un dels patis interiors del castell de La Torre de Claramunt. En concret, es tracta d'un pati que segurament va ser reformat al segle XVII. L'escut s'escau en un dels murs del primer pis, sobre els porxos columnats. Es tracta d'un escut ogival amb el camper partit en vertical. El camp esquerre carrega el blasó dels Claramunt, amb el mont floronat, i el camp dret carrega el blasó dels ribera, amb les bandes fluvials. L'envolta un llambrequí que voreja el camper per la part exterior amb formes vegetals cargolades.

Història

Maria d'Espuny i Claramunt, baronesa de Rivert, vídua d'alexandre Morera, va heretar el castell el 1672, a la mort del seu germà Ramon d'Espuny i Claramunt. Es va casar en segones núpcies amb Francesc de Ribera, baró de Florejacs i oïdor de la Reial Audiència RIBA (1988: 302). L'escut correspon a aquest moment històric de la família Claramunt. Aquesta partició de l'escut familiar incorporant el del cònjuge és característica de l'edat moderna, deiant normalment el camper esquerra per la família de la dona i el camper dret per la família del marit.

Bibliografia

RIBA GABARRÓ, J. (1988) "La Torre de Claramunt" a Història de l'Anòia. Vol I. Ed. Parcir. Manresa. pàg 297-319.

